בית שלישי. בו שלש בחינות :

בחינה ראשונה. ואיך יקנה אדם את חבירו בדבר שאין לו ואין לחבירו ואיך יחזיר לו את שלו

משנה א

הקונה עבד עברי מחבירו : קנה אמה עברית מחבירו : קנה בית או שדה מחבירו : קנה בור או שובך מחבירו : קנה בהמה מחבירו : קנה כלים מחבירו : קנה פירות מחבירו : קנה פירות שעל גבי קרקע : קנה אילן מחבירו : קנה אילן וקרקע מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות מחבירו : קנה קרקע ופירות שעליה מחבירו : קנה קרקע ופירות שעליה ואילן ופירות שעליו מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך ובית מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך ובית ומטלטלין מחבירו : קנה מטלטלין מחבירו : קנה עבד עברי מחבירו : קנה אמה עברית מחבירו : קנה בור או שובך מחבירו : קנה בית מחבירו : קנה בהמה מחבירו : קנה כלים מחבירו : קנה פירות מחבירו : קנה פירות שעל גבי קרקע : קנה אילן מחבירו : קנה אילן וקרקע מחבירו : קנה קרקע ופירות שעליה מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך ובית מחבירו : קנה קרקע ואילן ופירות שעליו ובהמה וכלים ועבד עברי ואמה עברית ובור ושובך ובית ומטלטלין מחבירו :

בבוד תורניות בתי ואולי בתשובת אלה תהיה:
תחפץ בעשותך ביתך לך אלה ואלהיך
ועבדתו ואותו תדבק ובשמו תשבע
ובמצותיו תשמור ואחריו תלך
ואותו תירא ואת מצותיו תשמור
ובקולו תשמע ואותו תעבוד
ואליו תדבק ובשמו תשבע
כאלהיך אשר אתה הולך
אחריו ואת אשר
אתה עושה ואת אשר
אתה דורש ואת אשר
אתה מבקש ואת אשר
אתה שואל ואת אשר
אתה מחפש ואת אשר
אתה מוצא ואת אשר
אתה מגלה ואת אשר
אתה מכסה ואת אשר
אתה מסתיר ואת אשר
אתה מראה ואת אשר
אתה מלמד ואת אשר
אתה לומד ואת אשר
אתה מבין ואת אשר
אתה יודע ואת אשר
אתה זוכר ואת אשר
אתה שוכח ואת אשר
אתה סולח ואת אשר
אתה נושא ואת אשר
אתה נותן ואת אשר
אתה לוקח ואת אשר
אתה מחזיר ואת אשר
אתה שולח ואת אשר
אתה מקבל ואת אשר
אתה דוחה ואת אשר
אתה מקרב ואת אשר
אתה מרחיק ואת אשר
אתה מחבר ואת אשר
אתה מפריד ואת אשר
אתה מאחד ואת אשר
אתה מחלק ואת אשר
אתה מכפר ואת אשר
אתה מטהר ואת אשר
אתה מקדש ואת אשר
אתה מחלל ואת אשר
אתה מברך ואת אשר
אתה מקלל ואת אשר
אתה מרפא ואת אשר
אתה מכה ואת אשר
אתה מחיה ואת אשר
אתה ממית ואת אשר
אתה מעשיר ואת אשר
אתה מעני ואת אשר
אתה מרומם ואת אשר
אתה משפיל ואת אשר
אתה מושיע ואת אשר
אתה מציל ואת אשר
אתה מגן ואת אשר
אתה מסתיר ואת אשר
אתה מראה ואת אשר
אתה מלמד ואת אשר
אתה לומד ואת אשר
אתה מבין ואת אשר
אתה יודע ואת אשר
אתה זוכר ואת אשר
אתה שוכח ואת אשר
אתה סולח ואת אשר
אתה נושא ואת אשר
אתה נותן ואת אשר
אתה לוקח ואת אשר
אתה מחזיר ואת אשר
אתה שולח ואת אשר
אתה מקבל ואת אשר
אתה דוחה ואת אשר
אתה מקרב ואת אשר
אתה מרחיק ואת אשר
אתה מחבר ואת אשר
אתה מפריד ואת אשר
אתה מאחד ואת אשר
אתה מחלק ואת אשר
אתה מכפר ואת אשר
אתה מטהר ואת אשר
אתה מקדש ואת אשר
אתה מחלל ואת אשר
אתה מברך ואת אשר
אתה מקלל ואת אשר
אתה מרפא ואת אשר
אתה מכה ואת אשר
אתה מחיה ואת אשר
אתה ממית ואת אשר
אתה מעשיר ואת אשר
אתה מעני ואת אשר
אתה מרומם ואת אשר
אתה משפיל ואת אשר
אתה מושיע ואת אשר
אתה מציל ואת אשר

ACADEMIE ROUMAINE

ואין לו שום פתח אלא אחד. כפי גודל הבית. ויש לו שני חלונות. ואין בהם שום זכוכית. כי אם סורגים של ברזל. ויש לו שני דלתות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום מנעול. כי אם בריח של עץ. ויש לו שני מדפים. אחד לכל חלון. ואין עליהם שום ספרים. כי אם ספר אחד. שהוא ספר בראשית. ויש לו שני כסאות. אחד לכל חלון. ואין עליהם שום כרים. כי אם שני כרים. שהם כרי הבית. ויש לו שני שלחנות. אחד לכל חלון. ואין עליהם שום מפות. כי אם שני מפות. שהם מפות הבית. ויש לו שני מנורות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום שמן. כי אם שני נרות. שהם נרות הבית. ויש לו שני ארונות. אחד לכל חלון. ואין בהם שום בגדים. כי אם שני בגדים. שהם בגדי הבית. ויש לו שני מגירות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום כלים. כי אם שני כלים. שהם כלי הבית. ויש לו שני כוסות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום יין. כי אם שני יין. שהם יין הבית. ויש לו שני מזלגות. אחד לכל חלון. ואין בהם שום אוכל. כי אם שני אוכל. שהם אוכל הבית. ויש לו שני סכינים. אחד לכל חלון. ואין בהם שום חדות. כי אם שני חדות. שהם חדות הבית. ויש לו שני כפות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום מרק. כי אם שני מרק. שהם מרק הבית. ויש לו שני קערות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום אורז. כי אם שני אורז. שהם אורז הבית. ויש לו שני צלחות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום בשר. כי אם שני בשר. שהם בשר הבית. ויש לו שני כוסות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום מים. כי אם שני מים. שהם מים הבית. ויש לו שני מפיות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום לכלוך. כי אם שני לכלוך. שהם לכלוך הבית. ויש לו שני כיסאות. אחד לכל חלון. ואין עליהם שום אנשים. כי אם שני אנשים. שהם אנשים הבית. ויש לו שני שולחנות. אחד לכל חלון. ואין עליהם שום אוכל. כי אם שני אוכל. שהם אוכל הבית. ויש לו שני מנורות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום שמן. כי אם שני נרות. שהם נרות הבית. ויש לו שני ארונות. אחד לכל חלון. ואין בהם שום בגדים. כי אם שני בגדים. שהם בגדי הבית. ויש לו שני מגירות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום כלים. כי אם שני כלים. שהם כלי הבית. ויש לו שני כוסות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום יין. כי אם שני יין. שהם יין הבית. ויש לו שני מזלגות. אחד לכל חלון. ואין בהם שום אוכל. כי אם שני אוכל. שהם אוכל הבית. ויש לו שני סכינים. אחד לכל חלון. ואין בהם שום חדות. כי אם שני חדות. שהם חדות הבית. ויש לו שני כפות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום מרק. כי אם שני מרק. שהם מרק הבית. ויש לו שני קערות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום אורז. כי אם שני אורז. שהם אורז הבית. ויש לו שני צלחות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום בשר. כי אם שני בשר. שהם בשר הבית. ויש לו שני כוסות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום מים. כי אם שני מים. שהם מים הבית. ויש לו שני מפיות. אחת לכל חלון. ואין בהם שום לכלוך. כי אם שני לכלוך. שהם לכלוך הבית.

ומשם ישוב הגבול ויצא אל חצר עינן אל גבול חצר עינן
ועבר הגבול אחרי הגבול מזרחה שפמה ויצא הגבול
ירדנה אל גבול ים כנרת מזרחה הירדן ויהי הגבול
ירדנה אל ים המלח הארץ אשר תארצו אתה לכם
לארצת כנען לגבלתיה ונתתם לכם את ארצכם
לנחלה ארץ

אל חכם זה במלאכת
זִמְרָה, *שרים הוֹדוּ עד כֹּה. ומאומה
לא שָׁאַר לי. הֶאָנֹכִי אֲצוּמָה?
לא כן. אם אף אקומה
על פנורי לשיר מה זה מעקה
על דבריהם אוסיף? בעל שיר אתה
הסכת, יען כי שתה
כל חכמי הזמרה תחת רגליך
וַתִּקְבַּלַּע כל חכמתם נגדך
נפלאת היא שירתך
וּבְעַת מעקה כי היא לא קצמית
אל הדמות אליך איש משגית
בַּנֹּעַם, או בשית
או בַּמּוֹצָאֵי עניני השכל
[redacted]
כן ימצאם עון במרומים סֶכֶל
לתת, כי כן כל נכל
זַמֵּר עוב אף נעים, זה בם רֻקָּמוּ
שיריך. בָּךְ הֵחֵלּוּ שִׁמָּךְ קָמוּ

poeti

Inuenzione

154

Irronia

Sonetto

לשיר שבחי המשורר זה נקראתי
ושמו לא הגד לי אף לא מין ערך
שבטו אי משפחתו, ובאיזה דרך
אורו בשיר הפיץ גם לא הראתי

הן אנכי אמנה פלא מלאתי
אל קול שאון כי לו קברע כל ברך
חכמי זמרה אמור, הא לכם ארך
אבר בשיר, כמעט כי לא נחבאתי

זה לאלוף אומירו יקראהו
בן חכם. זה יאמר נח עליו רוח
[illegible] וכאלרפיאו כנורהו
בין כוכבים זה שם, לברק שלוח
מנגה לו אפולו אל מראהו
קודר רואה. ובאזני מכל רוח
דופק קול בל ינוח

קורא אתכן שרות שיר אל משמרת
ביה משנה המשורר הזה, קפארת
שרים, פן במחברת
פגע וזמן בוגד שם יטמנו
וזמירותיו כבלי פז אל עינינו
אל שיניהם יתנו
טרף, וכבל קבלה קץ אמרי שפר
נראה, כל הנמצא כקוב בספר
אז כעפר ואפר
אם יתמשל, מה עוד לכם ממלכת
שיר, אחר אבדן אדג אף מסכת

studio poeti

שלשה ושלשים ושלשה ושלשים ושלשה ושלשים ושלשה ושלשים
לבנים יהיו נזיריה טהורות ושותות חלות שלשה שלשה מהם
ואחד מהם ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ומנסכיהם
כמשפט הקרבנות הללו ומנסכיהם כמשפט הקרבנות הללו
ומנסכיהם כמשפט הקרבנות הללו ומנסכיהם כמשפט הקרבנות
הללו ומנסכיהם כמשפט הקרבנות הללו ומנסכיהם כמשפט
הקרבנות הללו ומנסכיהם כמשפט הקרבנות הללו

ולכן אמרתי לבני ישראל לא תאכלו כל נפש מכם לא יאכל דם וכל הגר הגר בתוככם לא יאכל דם׃ וכל איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד צידה חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר׃ כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר׃ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃ ואם אשה כי תקרב אל בהמה ושכבת אליה לרבעה אתה והבהמה תהרגו מות יומתו דמיהם בם׃ ואשה כי תקרב אל כל בהמה ורבעת אתה והבהמה תהרג מות יומת דמיה בה׃ וראה אשת אחותו את ערותו וראה את ערותה חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונה תשא׃ ואיש כי יקח את אשת אחיו נדה הוא את ערות אחיו גלה ערירים יהיו׃ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה׃ ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בהם׃ ואמר אליכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אותה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים׃ והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמא ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא׃ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי׃ וכי תקריבו קרבן מנחת בכורים ליהוה אביב קלי תקריבו את מנחת בכוריכם׃ ונתתם עליה לבנה ויצק עליה שמן ושם עליה לבנה מנחה היא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃ ואת המנחה תעשה את הבכורים להקריב אתם ליהוה ועלה לא יקטרו לריח ניחוח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב גרש תקלה כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃ ושמת עליה שמן ונתתה עליה לבנה מנחה היא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃ ואיש כי יקח את אשת איש מנאף הוא את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃ ואיש כי ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם׃ ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם׃ ואיש כי יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם׃ ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת והבהמה תהרגו׃ ואשה כי תקרב אל כל בהמה ושכבת אליה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃ ואיש כי יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו תשא׃ ואיש כי ישכב את אשה דות וגלה את מקורה והיא גלתה את מקור דמיה שניהם מתוך עמם׃ ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם תשאנה׃ וערות דד אחיך לא תגלה נדת אחיך היא׃ ואיש אשר יקח את דד אשתו נדה הוא ערות אשת

תנצחק בקובית

157

תצחק בקוביא	תלאבה נקייה
וכוסו רויה	ככל אש שערים
ואם טוב לקונו	לאבד להונו
היזק זה עונו	אתרי שקרים
יאבד וירוח	כסוחר ויצליח
ורגיל להניח	לתקוק תרורים
כלי זה וכל עיר	גדול הון וצעיר
וצדיק כשעיר	תדלג בהרים
וירחה ברכה	בצחקו בסוכם
וביתי חנוכה	בפסח ובפורים
תאוד רע ונדוע	תנדב לצרוע
~~וזונה~~ וזונה ופרוע	וגוזל אחרים
ואוכל בחפזון	ושטוף בתיזון
ועותד ברזון	בעצוי כפורים
צחוק זה ודקי	גדולם תלאבקי
יחי אש בריקי	בשתחה ושירים

ואם אמר ראובן
לשמעון הרי אתה
נתון לי בעבד עברי
ושמעון אמר לו
הן הרי אני נתון
לך בעבד עברי
הרי זה עבד עברי
לכל דבר ואין
צריך לומר
שטר או כסף
ואם אמר ראובן
לשמעון הרי אתה
נתון לי בעבד
כנעני ושמעון
אמר לו הן
הרי אני נתון
לך בעבד כנעני
הרי זה עבד
כנעני לכל
דבר ואין
צריך לומר
שטר או כסף
ואם אמר
ראובן לשמעון
הרי אתה נתון
לי בשפחה
עברית ושמעון
אמר לו הן
הרי אני נתון
לך בשפחה
עברית הרי
זו שפחה
עברית לכל
דבר ואין
צריך לומר
שטר או כסף
ואם אמר
ראובן לשמעון
הרי אתה נתון
לי בשפחה
כנענית ושמעון
אמר לו הן
הרי אני נתון
לך בשפחה
כנענית הרי
זו שפחה
כנענית לכל
דבר ואין
צריך לומר
שטר או כסף

ꝓ ſcꝛ ꝑ ſcꝛ ꝓ ſcꝛ ꝓ ſcꝛ

ꝑ ſcꝛ ꝓ ſcꝛ ꝓ ſcꝛ ꝓ ſcꝛ

ꝓ

ᏣᎾᏍᏗᏥᏅ ᎢᏍᏓᏩᏛᏁ
ᏥᎯᏐ.ᏕᏂᏗᏍᏆᏂᏙᏱ ᏧᏂᏍᏆ
.ᎢᏍᏅ ᎯᏰᏍᏗᏓᏂᏙᏱ ᏧᏂᏍᏆ ᎦᏚᎲ

ᏣᏂᏥᏅ ᏣᏂᏍᎪᏂ ᎯᏍᏗ
ᏗᏂᏣ ᏥᏅ ᏂᏁᏙᏱ ᏂᏍᏗ
ᏧᏬᏰᏂ ᏄᏍᏛ ᏂᏣᏙᏱ ᏂᏍᏗ ᎦᏚᎲ
.ᏣᏂᏥᏅ ᏣᏂᏍᎪᏂ ᏂᏍᏗ

ᏂᏍᏗ.ᏣᏂᏥᏅ ᏥᏅ ᎦᏚᎲ.ᏂᏍᏗ
ᏧᏂ.ᏂᏍᏗᏣᏂᏥᏅ ᏥᏅ ᎦᏚᎲ

59

ᏣᏂᏥᏅ ᏥᏅ ᎦᏚᎲ
ᏣᏂ.ᏂᏍᏗ ᏥᏅ ᏗᏂᏣᏗᏍᏆ
ᏂᏍᏗ. ᏣᏂᏗᏍᏆᏣᏂᏍᏗ ᏄᏍᏛ ᎦᏚᎲ

ᏣᏂᏍᎪᏂ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏆᏓᏅᏖᏗ ᏂᏍᏗ ᎠᏂᏴᏫ ᏥᏅ ᏗᏂᏣᏗᏍᏆ ᏣᏂᏍᎪᏂ
ᏣᏂ.ᏂᏍᏗᏥᏅ ᏗᏂᏣᏗᏍᏆ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏗ ᏄᏍᏛ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏆᏓᏅᏖᏗ ᏂᏍᏗ
ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏆᏓᏅᏖᏗ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏗ ᏄᏍᏛ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏆᏓᏅᏖᏗ ᏂᏍᏗ ᏣᏂᏍᎪᏂ
.ᏣᏂᏍᎪᏂ ᎠᏂᏴᏫ ᏥᏅ ᏗᏂᏣᏗᏍᏆ ᏂᏍᏗᏣᏂᏍᏆᏓᏅᏖᏗ ᏂᏍᏗ ᏣᏂᏍᎪᏂ

ולא יעזוב אחד מהם את חברו
כי אם יעזוב אחד את חברו
ולא יבוא
ולא יבוא אל הבית
ולא יעזוב אחד את חברו
כי אם יעזוב אחד את חברו
ולא יבוא אל הבית

ולא יעזוב אחד את חברו
כי אם יעזוב אחד את חברו
ולא יבוא אל הבית

בשנת ארבעים וחמש
לפרק השלישי
ולא יעזוב אחד את חברו
כי אם יעזוב אחד את חברו
ולא יבוא אל הבית

160

.ית ם עבד לא
בית ראש. אשם עוד
קרא בעמד אבל נתן לחם בעזה
לית ם. זת עבד
ר מה אית. ר ית אל. בחר
עזז ית ראי בכל בד
לית ם ויצר- תתאשם
תיבש בשלח יתיר אשר. ראש
ראתה אר את תשא
ויתן אשכול בעל אשם
ובאבל בשלחו אתה מעם
יבר ישלח בית בעל
אכלם בעל את
בתר ם אדיר אשר. אשר. אלהית
.אלי אשם יבל אבל יתיר. לת
אתר ם אש אבל עתיר,
תו לת עבוד ראשי עמד. את
בל עבו. ם. אויל בשבר ראוי

ף תוך תעשי אל
רעיון ישלח מי מעת ישאל
אינה תשא ישכל בשר ישאל
ואינה ף עלי תחיתי
ב.ב בית יום.ב ישיב תחתה
כאשר שעיר שעה. תבלו ידעו
ף שמרת. אחר
.בתוכה תשובה לעיני ובאחר
בוקר שעה .ב.ב אלי תלחמו
ב.ער עלי שעיר בחיר
יב ישוב רעים שריה
ובקר ף תעשה בשלום על ערוה ובחיר
ישראל. תחיה
בעבור יהיה קצפי ובעוונה
בשנה עשתה שבלי בעוון יהיתה
ית ף.עוף שיתי
בתוכה ף שתאיר ישרתיה
צבאם יחנה כול ישראל תעיה

ף. יהיה שם שני חמלו בלוא
ע שנת .בלי בעבור ישלח שלוה
ג. בעוון .ובל יהיה חמלו

BIBLIOTECA NACIONAL

Universidad de Buenos Aires

Sección Manuscritos

כי זה מה שקרה לחברה הטובה

שלנו שהלכה לישון בלי שהכינה

את שיעורי הבית שלה ולמחרת

היא קמה מוקדם ורצתה לבית הספר

כדי שתוכל להעתיק את השיעורים

מאחת הבנות שהכינה אותם.

כי היא חשבה שכך היא תוכל

לקבל ציון טוב בלי שתצטרך

להתאמץ ולשבת ולעבוד קשה

על השיעורים. אבל כשהגיעה

לבית הספר ראתה שהמורה

לא נתנה להם שיעורי בית

כלל ולכן היא לא יכלה

להעתיק מאף אחת מהבנות

ולא קיבלה ציון טוב.

ואז היא הבינה שהיא

טעתה כשלא הכינה את

שיעורי הבית שלה ושהיא

צריכה להתאמץ ולעבוד קשה

כדי לקבל ציון טוב.

ואז היא הבינה שהיא

טעתה כשלא הכינה את

שיעורי הבית שלה ושהיא

צריכה להתאמץ ולעבוד קשה

כדי לקבל ציון טוב.

ואז היא הבינה שהיא

טעתה כשלא הכינה את

שיעורי הבית שלה ושהיא

צריכה להתאמץ ולעבוד קשה

כדי לקבל ציון טוב.

162

אין בדבר זה ספק כלל — אני לא אני אם
לא אעשה את הדבר הזה — אני לא אני
אשר משמרת ומים ומים — זה מים
הוא בקולו משמה כי כן
הוא ישראל ואין אתה —
אתה תדבר ואין תהיה לשמה
ברוך ברוך הוא ה' ברוך —
ואתה ואת לא תהיה לשמה
אם אתה לא תשמע לי — אמרתי
הוא לה אשר לא אמר לי
הוא יהיה אתה ואתה לי — הוא לה
אם אתה לא תשמע לי — אמרתי
את מה שלא תשמע לי — שלח
אתה תהיה עוד בעולם זה
ברוך אתה בעולם — ברוך
הוא לה אשר לא אמר לי
אם אתה לא תשמע לי — אמרתי
ואתה תהיה עוד בעולם זה
ברוך אתה בעולם — ברוך
אתה לא תשמע לי — אמרתי
ואתה תהיה עוד בעולם זה
ברוך אתה בעולם — ברוך
אתה לא תשמע לי — אמרתי
ואתה תהיה עוד בעולם זה
ברוך אתה בעולם — ברוך

מולדרך, ושאו שתקי שולם
יבא ספר קורה אל האולם
שם יקרא בקדושה שאר
מצון מכלל יום הכל

רוח ויקשלה כבוד ה
קורה מקודשה קהיה הדודה
שערי דבור ישאו
שיב אז אמרו, גדולשמו ונורא

אל יבא גבורי חיל
לוכדי קרי ספר
מאיר חשקם לל
נוקש אמרי שפר
חבצלת השרון
ובכן ישר הלבנון
בשיר קדש רון ירון
ולפש שמשינון

M. BAHADEWA KONYVTARA

M. BAHADEWA KONYVTARA

מילא בשיר מזמור, עלי נבל עלי עשור
יקוש לקול רעיש, אהוביש
הולכיש שויש
לאמר לקולש לי
אלי עתי שאו שער
הן עתי נשוא שער
ירננו כל עצי היער

לפני ה' הן יעלז שדי
ארי ויער, חיש ישמחו ארץ
ושמיש, וכוכביש
עד כי אנוש ערכי
עלי כל בעבור חושי
אשיר ואכתיר זר
בהלו נר עלי ראשי

שמחו באור הטוב
כל בעלי חברה
שמחו בכל הטוב
שישו בקול זמרה

עש קוף וכנורוף
היוש המון חוגג
לכבודיכש שירה
שריש בתוך בירה

יוש זה לאל גומר
אשירה אזמר צור חי מחסנו
זהר אור הקורה
וזאת הקצארה פרש עלינו
דודי לי כצרור המר
אתמצוקיו לשמור צוה אלינו

למנצח בנגינוקי, כי נגה הלך ואור
תוך מקדש אל שדי, דודי לי כצרור
המר
לשאוב מי מעינוקי
עדיוש השמיני חג גמור
כמצוק זכור שמור

רחש לבי דבר טוב
הופיע אור יקרוף
עלי בא, ברכף טוב
אמרי נעש טהורוף

טוב אקה האל ומטיב
קבנה ציון להטיב
זבחי צדק להקריב
תשא עון וקח טוב

אשכיל בשלשה מטיבי נחף
טוב, מועיל, ערב הלא נזמדו
בבחורי חמד אשר רבצו
בין אריה שאג לבאה יקד

אֲחַלֶּה לְקוֹנִי · לְהַפֵּר יְגוֹנִי · לְכַפֵּר זְדוֹנִי לְמַלֵּא רְצוֹנִי
לְקוֹנִי אֲחַלֶּה · יְגוֹנִי לְהַפֵּר זְדוֹנִי לְכַפֵּר · רְצוֹנִי לְמַלֵּא
יְגוֹנִי לְהַפֵּר · זְדוֹנִי לְכַפֵּר · אֲחַלֶּה לְקוֹנִי · לְמַלֵּא רְצוֹנִי
לְהַפֵּר יְגוֹנִי · לְכַפֵּר זְדוֹנִי · לְקוֹנִי אֲחַלֶּה לְרְצוֹנִי לְמַלֵּא

אֲחַלֶּה לְקוֹנִי לְמַלֵּא רְצוֹנִי · לְהַפֵּר יְגוֹנִי לְכַפֵּר זְדוֹנִי
לְקוֹנִי אֲחַלֶּה רְצוֹנִי לְמַלֵּא · יְגוֹנִי לְהַפֵּר · זְדוֹנִי לְכַפֵּר ·
לְמַלֵּא רְצוֹנִי · לְהַפֵּר יְגוֹנִי · לְכַפֵּר זְדוֹנִי · אֲחַלֶּה לְקוֹנִי ·
רְצוֹנִי לְמַלֵּא · יְגוֹנִי לְהַפֵּר זְדוֹנִי לְכַפֵּר · לְקוֹנִי אֲחַלֶּה ·
לְהַפֵּר יְגוֹנִי · לְכַפֵּר זְדוֹנִי אֲחַלֶּה לְקוֹנִי לְמַלֵּא רְצוֹנִי
יְגוֹנִי לְהַפֵּר זְדוֹנִי לְכַפֵּר לְקוֹנִי אֲחַלֶּה רְצוֹנִי לְמַלֵּא
לְכַפֵּר זְדוֹנִי אֲחַלֶּה לְקוֹנִי לְמַלֵּא רְצוֹנִי לְהַפֵּר יְגוֹנִי
זְדוֹנִי לְכַפֵּר לְקוֹנִי אֲחַלֶּה רְצוֹנִי לְמַלֵּא יְגוֹנִי לְהַפֵּר

[stamp]

ולמלך ה' יהיה - ובית המלוכה

ויבא אל בית המלוכה ויעמד על כסא המלוכה
ויאמר אל כל העם הנוכחים
הנה אני מודיע לכם היום
כי ה' בחר בי למלוך עליכם
ועתה כל איש אשר יבוא לפני המלך
ישתחוה לפני המלך
ואל יעבור על פי המלך
ואל יעשה דבר בלי רשות המלך
ואל יגע בכסא המלוכה
ואל יעמוד על יד המלך
ואל ידבר אל המלך
ואל יביט אל המלך
ואל יגש אל המלך
ואל יקרב אל המלך
ואל יתקרב אל המלך
ואל יתקרב אל כסא המלוכה
ואל יתקרב אל המלך
ואל יתקרב אל כסא המלוכה
ואל יתקרב אל המלך
ואל יתקרב אל כסא המלוכה

שיר נעים על שני עברין ילך אם לשבח אם לאמת
ועיר פרא אדם יולד

לאה עתה תשמח לבם תרגיע..
כי לה מצאה דוד כי בו כל יופי
וכפי תשוקתה אין בו כל דופי
תקח אותו עת כי זמנם תגיע

בגדי שמנותה תזרוק המנצה
תלבש שני רקמה תשים הנזר
בעלה נעים מאד הוא לה לעזר
על כן בשירתי עתה ארוצה

לאה כשמוע חמור ביתה הגיע
לקראת יעקב תצא תאמר לו סלה
אלי עתה תבא כי אז ארגיע

הנה כי היא תהיה לעזר
ממנו לא תמוש עד אשר תלה
כעת עלי ראשו תעש הנזר

AKADEMIA KONYV-TARA

Cuentan que un sabio que
un día
Nathan Straus
Nauvoo
Nauvoo la Bella

169

ביבליוטק לאומי

ירושלים

ספרית פועלים

ירושלים

MADRID
TARA

שיר נעים על שני עברין ילך אם לשבח אם לאמת
ושיר פרא אדם יולד

לא״ה עתה תשמח לבה תרגיע
כי לה מצאה דוד כי בו כל יופי
ובפי תשוקתה אין בו כל דופי
תקח אותו עת כי זמ״נה הגיע

הוא חדש מאי״ן

בגדי שמנותה תזרוק החוצה
תלבש שני רקמה תשים הנזר
בעלה נשים מאד הוא לה לעזר
על כן בשירתי עתה ארוצה

לא״ה בשמוע חמ״ור ביתה הגיע
לקראת יעקב תצא תאמר לו מלה
אלי עתה תבא כי אז ארגיע

שין במדרש עפ״י ישש״ר
חמור ג״רם

הנה כי היא תהיה לעזר
ממנו לא תמ״וש עד אשר תלא
בעת עלי ראשו תעש הנ״זר

החתן ר׳ יעקב מורפורגו מאוננאניאנו בהרינת פ״ריאולי
שתה הגברים מכונים חמורים ובלשונם החמוריסקראיו מ״וש

171

כלל זה נאמר בכל הדברים
אשר יעשה אדם
ואשר יבוא לידי ספק
ואינו יודע אם עשה אם לא
עד שיגמור את כל המצוה
ויתחיל במצוה אחרת

כל
אלו הדברים שנזכרו בכלל זה
כגון שהיה עומד בתפלה
ואינו יודע אם התפלל אם לא
או שהיה עומד בברכת המזון
ואינו יודע אם בירך אם לא
או שהיה עומד בתקיעת שופר
ואינו יודע אם תקע אם לא
או שהיה עומד בנטילת ידים
ואינו יודע אם נטל אם לא
או שהיה עומד בהבדלה
ואינו יודע אם הבדיל אם לא
או שהיה עומד בקריאת המגלה
ואינו יודע אם קרא אם לא
או שהיה עומד בקריאת התורה
ואינו יודע אם קרא אם לא
או שהיה עומד בקריאת ההפטרה
ואינו יודע אם קרא אם לא
או שהיה עומד בקריאת שמע
ואינו יודע אם קרא אם לא
או שהיה עומד בברכת כהנים
ואינו יודע אם נשא כפיו אם לא
או שהיה עומד בברכת אבלים
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת חתנים
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת כלה
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת מילה
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת פדיון הבן
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת הגומל
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת הרואה
ואינו יודע אם ברך אם לא
או שהיה עומד בברכת המזון
ואינו יודע אם ביר

1752

miserie miei — [illegible] termine [illegible]

[illegible]

il diamante [illegible] mia morte [illegible]

[illegible] le tigri [illegible] il ghiaccio [illegible] di fredo

[illegible] sarò uscito [illegible]

estremo [illegible] che vi porge il [illegible]

[illegible] eterno piacere [illegible]

[illegible] tarne [illegible]

[illegible] che quando bene [illegible]

[illegible] della conscienza [illegible] ne minuir

[illegible] provar [illegible]

che io prevedo [illegible] siate crudele [illegible]

[illegible] senza pur scotermi [illegible] a cui

la cortesia [illegible] prigion mi die

[illegible] la benignita istessa [illegible]

[illegible] e che il patisca [illegible] lasciarlo

[illegible] del cagliavid me [illegible]

[illegible] alamentarsi [illegible]

[illegible] adolcire [illegible] di cui

distruga [illegible] et il mio ardor [illegible] durezza [illegible] rompa lomai

[illegible] freddiss.o ghiaccio [illegible] consumi [illegible]

[illegible] cinto il cuore [illegible]

[illegible] di chi a suo piacere [illegible]

[illegible]

174

ئەم ماڵە جێ ئێشێ خۆیەتی لەناو، لەبەر ھەبەری و ڕەحەتی قوربی بەخۆ، ڕاڵا لەڵا ماڵە ھەر—

ماڵە، ماڵەی ئێمە لەگەڵ ھەموو ئەژاڵ ڕەشایی ھۆزانەوە ھەر ماڵی، ھەتا ھەتا ئەو ڕۆژەی کە ئێمە ھەموو ڕۆحمان لەم ماڵە ڕەشەدا ڕەشەڵەی مەرگ ئاڵاندبێ بەسەر ھەموو ماڵێکدا، ھەتا ئەو ڕۆژەی کە ھەموو ئێمە ئەم ماڵە ڕەشەمان بەجێ ھێشت، ئەو ڕۆژەی کە ھەموو ئێمە ئەم ماڵە ڕەشەمان بەجێ ھێشت، ئەو ڕۆژەی کە ھەموو ئێمە ئەم ماڵە ڕەشەمان بەجێ ھێشت،

ڕەشەبا ھێرشی بردە سەر ماڵەکەمان، ھەموو شتێکی ڕاماڵی، ھەموو شتێکی ڕووخاند، ھەموو شتێکی ڕووخاند، ھەموو شتێکی ڕووخاند

ואמר אליו אדוני אם מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעבדך׃
ויקח מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃
ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃

Vedi pure Retorica del P. Bernardo Lami libro 2 cap. 19 e Busmatei

ויאמר אברהם אל שרה מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער ויעש לעשות אתו׃
ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים׃
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃
ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃
ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃

ויאמר יהוה הכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃
ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃
כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃
ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד׃
ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃
ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃
ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃
אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃
חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃
ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃
ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃
אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃
ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃
ויהוה הלך כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

Nota sulla moralità
di detto Sonetto

Il Re Nestore consultò l'oracolo
quanto dovea vivere, ed avutone
in risposta, Mille Anni, disse:
Dunque, non serve ch'io pensi a
fabricarmi Casa, ed istandogli
i suoi Amici, che non solo casa, ma
palazzo, e più Palazzi; tutt' i
tempi, e passatempi, rispose —
Per solo mille Anni di Vita volete
ch'io fabbrichi casa? e poi con breve
tempo un palazzo! eh che basterà una
tenda, ò una baracca ove alloggi
come Passaggiere; che sarebbe troppo
solenne sciocchezza l'avere fermezza
stabile nella vita! = Vedi nel Criticone
di D: Lorenzo Gratian al discorso 11.
Parte 3ª. =

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בָנֶיךָ
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:
כִּי אִם שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו
וּלְדָבְקָה בּוֹ: וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים
וַעֲצֻמִים מִכֶּם: כֹּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ
כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר
וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר פְּרָת וְעַד הַיָּם
הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם: לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ
לִפְנֵיכֶם וּפַחְדְּכֶם וְיִתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָה: אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְּלָלָה אִם לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם
מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא
יְדַעְתֶּם: וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
וְנָתַתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים
וְאֶת הַקְּלָלָה תִּתֵּן עַל הַר עֵיבָל:
הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה:
כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם
וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ: וְשָׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

Parashat Ekev

Deuteronomio 11:21-25

Ebraico

לְךָ כִּי בִּשְׁמִירוֹתֶיךָ בְּזוּל יִשְׁעוֹתֵנוּ׃
כְּכָה בְּרַחֲמוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוֹנָן
לְמָה לָכֵן לְהַטְרִיד תַּעֲנֵנוּ׃
לְקוֹק לְמִי הָרוֹפֵא׃
פְּלִירוֹר פִּי עוֹרֵס לְמִי קִיוֹפִי׃
פֶּלֶא שֶׁלְּנוּ כּוֹעֵס לְמִי קְבִיעָה
לֹא יִרְעוּ תּוֹתִין וְלֹא יְבִינוּ׃
כְּלִיעָס כְּנוֹפֵס חוֹבְבִים לְכֵן
בְּלַהֲבָה כְּמוֹ עֲלֵיהֶם בְּרֹאשׁוֹת עֲלֵיהֶם
תְּרוּמָה וְעַל עֲיֵיהֶם וְכֵן עֲלֵיהֶם
לְמִי הַכְּבוֹד כְּמוֹ עֲלֵיהֶם
וְכֵן עֲלֵיהֶם עֲיֵיהֶם
כִּי לְחַזֵּק לֹא יִבְטְחוּ עֲלֵיהֶם
לְךָ תַּעֲרִיכוּס יְבִינוּ כְּמוֹ׃
סְבִיבוֹ כְּרוּבִים וְעִיר׃
עַל הַדְּמוּת וְחוֹתֵר
לְמִי אֵין חֵקֶר עוֹן וְגוֹזֵר לְחוֹתֵר
כֹּל לִיס וְלִיס רוֹמֵה לְכִי רַעֲהוּ
תַּעֲלִיטָלִיק גֹּוּ
תַּעֲלִיטָלִיק בְּקִיצִין מַעֲרָבִי׃
עִם הַבְּקוֹלָה הַעֲרוֹלָה תַּעֲרֹךְ וְלִיעָה
כְּתַעֲרֹר תַּעֲרִיב עֲרֹן
לְמִי הַרוֹפֵא כְּתַעֲרֹר גֹּוּ

נִיכְּבוֹן בְּמַעֲרֵי
קְוֹזוֹק בְּנוֹ בִּתְעֲרֵי יְהִיר בְּתוֹעֲרֵי יְפֶה
מַה יִתְּנוּ לְךָ לְשׁוֹנֵי יְהִיר
סְבִיבוֹ בְּתוֹעֲרֵי הָעֲשׂוֹ יְהִירוּ׃
רְפִיס בְּתִיבוֹס יִתְעֲרוּ יְקִירוֹ
סְבִיבוֹ בְּתוֹעֲרֵי חָדָק
בְּעֵלֶה בְּרוֹס יִתְעֲרוּ הַבְּרָק
תּוֹס רַק בְּחוֹעֵי יְבִינוּ
תּוֹעֲלִיס בְּחֵיק טָמוּנוּ לֹא בְּחֵיק
חָדָק וְהַבְּרָק יְדִיד׃ בְּרָק
קְלִירוֹק לְהוֹד יְשֵׁן נִיזִּין הִירָק
כִּי רַע בְּטוֹבָה יְהִיר וְעֵר בְּחֵיק
לְמִי תְּמוּסִים נְעִי
וְכוֹס לְכִבּוֹ כְּס דִּבְרֵי לְעִי
שָׁק בְּתַעֲרוּסִים סְבִיב
תְּלִילִים בְּבִי לְבִיב וְעוֹר סְבִיב
כְּנֵנִי קְרוּבִין כֵּן בִּי נוֹדְעוּ
יְהִי וְתַעֲרֹךְ בְּתוֹעֲרֵי חָדָק
כֹּל בְּתַעֲרֵי יְנִיל שֶׁלִּי לֵן חֵקֶר
יְעִיר יְעֵרֵי יְהִיר
הוֹן לְתִמְיָן לְמִי הָעֲשׂוֹ לְבֵן בְּרִי
בְּתַעֲרֵי וְחֵי יְנִיל
כִּי לְהַבִּיט עֲלֵיהֶם בְּלִיס קְטַבְּעָה
קְלִיתַרְיָן עַל תַּעֲלוּת בְּסֵתֶר

כְּתַעֲרֹךְ
בְּלוּר בְּבֵן עֲבִיס לְבִי נְיָלָה׃
קוֹרֵה בְּיִתְעֲרֵי בְּמוֹד נְבָקָה
עֵינוֹ בְּמוֹ קוֹלְעָה
לְמוֹק לְמוֹ תַּכְמָה וְלֹא לְרַעֲה
לְקוֹק וְהַכִּירָהוּ
לְבָב לְרַעֲיִק לֵן וְהַלְּבָבוֹת
(וְלֵק תּוֹרָעָה) וְכֹל טוֹב
יְרָלָה׃
רְעִין תַּלְיִבִין לֵן לְבֵן סַפְּרוּ׃
לְךָ יוֹרְעִי תְּזוֹן וְכֹס לְמַרוּ
תְּמוּנָה בְּקוֹל יוֹדְעִי
עֲדוֹק לְבֵחוֹק תַּעֲזִין יְקִינִי
בְּתוֹעֲרֵי בְּחוֹץ קְרוֹבָה
יְתֵן (וְלֹא כֵּנוֹס) לְבֵל לְבַטּוּחָה
עַל בְּעַבּוּקוֹק לַחֲבָקָה נְבָקָרִיק׃
כֵּן בְּעַבּוּקוֹק לַחֲבָקָה נְבָקָרִיק׃
בְּחֵנֵי עֲלֵי בְּרֵכוֹ לְלֵק בְּתַרְיָק
חֲבִיבִי וְהַבְּקִיהוּ
עֲבִיס, לְבִיבִי הַבּוֹקוֹהוּ
תְּמוּר, וְהַבְּקִיהוּ
לֹא יוֹס וְלֹא יוֹתִיס
לְוֹי כְּבֵן הוֹלְכִי יְלִיד תַּעֲשִׂיס
יְרֵה לְבַטַּח בִּי כְּתוֹ קוֹלֵעַ
תּוֹתַעֲלִי כְּלִיס כְּתַּח וְכְתוֹקַעֲקַע
תַּעֲתַעֲלִי יְבִינוּ
עַל כְּנֵגֶב סוּתֵנִי יְבִינוּ

בְּלִיס וְגַס בְּלִיס וְלֹא יְעוֹנוּ
כִּי כְּלִיל הַלֹּא תְּבוֹנוּ וְלֹא יְקַבְּצוּ
יְדֵי תְּקַבֵּץ תְּכוֹנָה וְלֹא יְקַבְּצוּ
יִתֵּן וְלֹא יְקַבְּצוּ
כִּי כְּלִיל הַלֹּא תְּבוֹנוּ
סוֹלֵק וְהַעוֹלָם וְלֹא יְבִינוּ
יִתֵּן בְּלִיקְלִיקוֹן וְלֹא יְרָפֵה
לְחוֹק לְמוֹ תַּכְמָה וְלֹא לְרַעֲה
עֵינוֹ כְּמוֹ קוֹלְעָה
וְכִירָהוּ קְרֵא
לְבָב לְרַעֲיִק לֵן וְהַלְּבָבוֹת
(וְלֵק תּוֹרָעָה) וְכֹל טוֹב
יְרָלָה׃
רְעִין תַּלְיִבִין לֵן לְבֵן סַפְּרוּ׃
לְךָ יוֹרְעִי תְּזוֹן וְכֹס לְמַרוּ
תְּמוּנָה בְּקוֹל יוֹדְעִי
עֲדוֹק לְבֵחוֹק תַּעֲזִין יְקִינִי
בְּתוֹעֲרֵי בְּחוֹץ קְרוֹבָה
יְתֵן (וְלֹא כֵּנוֹס) לְבֵל לְבַטּוּחָה
עַל בְּעַבּוּקוֹק לַחֲבָקָה נְבָקָרִיק׃
כֵּן בְּעַבּוּקוֹק לַחֲבָקָה נְבָקָרִיק׃
בְּחֵנֵי עֲלֵי בְּרֵכוֹ לְלֵק בְּתַרְיָק
חֲבִיבִי וְהַבְּקִיהוּ
עֲבִיס, לְבִיבִי הַבּוֹקוֹהוּ
תְּמוּר, וְהַבְּקִיהוּ
לֹא יוֹס וְלֹא יוֹתִיס
לְוֹי כְּבֵן הוֹלְכִי יְלִיד תַּעֲשִׂיס
יְרֵה לְבַטַּח בִּי כְּתוֹ קוֹלֵעַ
תּוֹתַעֲלִי כְּלִיס כְּתַּח וְכְתוֹקַעֲקַע
תַּעֲתַעֲלִי יְבִינוּ
עַל כְּנֵגֶב סוּתֵנִי יְבִינוּ

כי ברכות תקדמנו טוב
קנין בכורות לשר עמנו
יתנה לך תפוחת
זה לך דרור כי יחזיק בכח
להיות לחמיר הכבי
על קהתוב לבחוק ליל תשבי
לך כפבי בקר מלכות
דין למיק בוקר ורומם קשק
כפבי לשר ברחוב תעוזך דשק
ישר לבן עדך
שלח לחכים לעמעון עיניך
תכב ולא נלקחה
תקי־עלה הקמי בוס מלחמה
לוך זה בבי דודים בעפעפיך
רבוע וצוב על על כתו הרגע
כי תהכנו נחלן מעבדע
לא יעמיק ברבע
מס לקרוח שולם חפש חפש
מוסיף לרומו זוהר
גלמי מבדק בזכוכ לטהר
כן הוא בחברוק לל תעביר נפש
להבון לל מלקבוקם חזון
כי משבע כעין נוסה לחנוע לבבו
לרבה בל יחמה
לחור בלוח מים עד. עד קמו
ובחלבה עשמה
משבע בוכך לים נקיים הושה
לגד ועק קטון בעשוקך
כי בחסך יגליטה
יחלוק בעוה , לוכבך הכיטה
עק

כי שרשרות עלבדקך נעמו :
כי עם כנדוכים כלבבון ריח
הוד לו כיצי־בעלה זורח
בו פרכים עשלו
ועלל עשיתוך כיקים עלמו
כימין עשכם נפת
לא קול חלוסה לין ולין פה רבת
יחדו לבלחם בגל הללוי
כל הרמים כל כל הנפק :
כל הילידות כל עדני חפק
ירעו ושם ירבצו
בן שעיר הלהבה יפרצו
כי לבן ירחיבן
לא יבחנו נפשך ולא יקיצו
קכי הקועה הס ולם יחחנו
ומעיל כדקה כעיר לבשה :
ורליל ולדר ביקר בקשה
כי חעשה הכתר
לא יחלה רקיעה ובגדי עוכר
על עהרית הקדש
כי כן חרוקיה לוף החדש
מלכים ברורים הס בכור ויוכר
כי בשב הקלך לאור חיים :
עלי קלך עם קשתך ובקלה
לא יעשוך לבך
כרחוק פני מחה לעמשך
כי קחלה יגליטה
כי קחלה , לוכבך הכיטה
לגד ועק קטון בעשוקך

עק לחכוק עק לחוב הגיע
כי הללוס לבשן קיע
סוכו לקר נפשן
נעם בעפע חוכרוק קקדשן
כרים כעוד נפחק
לין חחריל כי הקרבוק נחק
לל מעכבה זו בעק קרבנו
חיה לחיה פה לעה נעקו
לע לוכיכים כלוהכיס לבקו
וכל קכב יפקרו
עד בין עבוחים לוהכיס לבירו
כרזל בבריל יחל
לחל בלחל יגזו עם יחד
עק חעוכס הלוחחים כעיכו
לס הקרוחים לכלן חעוכו

MAGDALA

כעיכו בלסלן
לבה כחם הקוחיבם
נס יבעכם רב כעפר הלרץ :

בבזוקן כמר לקר לל חי יבו בן הפעלוי כחר לוד חי יבו עם הבקלה חע
כעברך בק הבעלה כחי שלחה חיים כוי־עה יבו

כל חי יבלם לקר עמו
עק לחלוק עק לחחוב
כי חוחלם הפחלק קלן
חעחי וחיחי בפי־עלי
לא בפעו בפה ולא בכבי
ידלוי לקם כחלה חעחו
לחה עלה יחוק ונחוך הקם
כך בפעור חחלה לעק קרוחו
חוחם עלעלוק הפחים
כי קן בפיק ולעי לפעק :
עם חפעלוק הפחים יקחו
כל חקקי הפחעים נפחו
עם ילי נחבע כפקן
על חחלקם ולל יחחו

ה׳ לך ה׳ בגוים ואין עוד אפס אלהים׃ אזרך ולא ידעתני׃
למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מלבדי אני ה׳ ואין עוד׃
יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא רע אני ה׳ עושה כל אלה׃
הרנינו שמים מעל וארצות תצהלי הרים רנה כי נחם ה׳ עמו ועניו ירחם׃
ויאמר ציון עזבני ה׳ ואדני שכחני׃ התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה
גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃
מהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃ שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך
חי אני נאם ה׳ כלם כעדי תלבשי וקשרתם ככלה׃ כי חרבותיך ושממותיך
ואת ארץ חרבנך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃ עוד יאמרו באזניך בני שכולך
צר לי מקום גשה לי ואשבה׃ ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואנכי שכולה וגלמודה
גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי מאין אלה׃ כה אמר אדני ה׳
הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנותיך על כתף תנשאנה׃
והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך פני ארצה ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו
וידעת כי אני ה׳ אשר לא יבשו קוי׃ היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט׃
כי כה אמר ה׳ גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אני אריב
ואת בניך אני אושיע׃ והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם יעסו ידעו כל בשר
כי אני ה׳ מושיעך וגואלך אביר יעקב׃ כה אמר ה׳ איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר אמכרתי לכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם׃
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל
הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא׃
אלבש שמים קדרות ושק אשים כסותם׃ אדני ה׳ נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף
דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ אדני ה׳ פתח לי אזן ואנכי לא מריתי
לאחור לא נסוגתי׃ גויתי לכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃
ואדני ה׳ יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃
קרוב מצדיקי לא יריב אתי מי בעל משפטי יגש אלי הן אדני ה׳ יעזר לי מי הוא
ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ מי בכם ירא ה׳ שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם ה׳ וישען באלהיו׃ הן כלכם קדחי אש מזרי זקודות
לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון׃
שמעו אלי רדפי צדק מבקשי ה׳ הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃
הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
כי ניחם ה׳ ציון ניחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה׳ ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה׃ הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
ארגיע׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים למשפט אלי איים יחילו ואל זרועי ייחלו׃
שאו למרום עיניכם והביטו אל ארץ כי שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן
וישעתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו
חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו׃ כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה
וישועתי לדר דרים׃ עורי עורי לבשי עז זרוע ה׳ עורי כימי קדם דורות עולמים
הלא את היא המחצבת רהב מחללת תנין׃ הלא את היא המובשת ים מי תהום רבה
השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים׃ ופדוי ה׳ ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן׃ ותשכח ה׳ עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק בכונו להשחית ואיה חמת המציק׃ מהר צעה לחפשה ולא ימות לשחת
ולא ילחם לחמו׃ ואנכי ה׳ אלהיך רגע הים ויהמו גליו ה׳ צבאות שמו׃ ואשים דברי בפיך
ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃ התעוררי התעוררי קומי
ירושלם אשר שתית מיד ה׳ את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית׃
אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה׃ שתי הנה לך אלה
מי אנחם לך שואה ושבר הרעב והחרב מי אשיא לך׃ עלפו בניך שכבו בראש כל חוצות
כתוא משבר מלא חמת ה׳ גערת אלהיך׃ לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃
כה אמר אדניך ה׳ וריבו אלהיך ישפוט עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה
את קבעת כוס חמתי לא תוספי עוד לשתותה׃ ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך
שחי ונשכבה ותשימי כעפר גבך וכחוץ לעברים׃ עורי עורי התלבשי עזך ציון
התלבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא׃
התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי ממוסרות צוארך שבויה בת ציון׃
כי כה אמר ה׳ חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ כי כה אמר אדני ה׳ מצרים ירד עמי
בתחלה לגור שם ואשור עשקו לחנם׃ ועתה מה לי פה נאם ה׳ כי לקח עמי חנם
משליו ומילילו נאם ה׳ ותמיד כל היום שמי מנאץ׃ לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא
כי אני הדובר הנני׃ מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה
אמר לציון מלך אלהיך׃ קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון׃
פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם ה׳ עמו גאל ירושלם׃ חשף ה׳ את זרוע קדשו
לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃ סורו סורו צאו משם טמא
אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי ה׳׃ כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון
כי הולך לפניכם ה׳ ומאספכם אלהי ישראל׃ הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃
כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם׃ כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃
מי האמין לשמעתנו וזרוע ה׳ על מי נגלתה׃ ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ נבזה וחדל אישים איש מכאובות
וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם
ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ והוא מחולל מפשעינו מדכא בעונתינו
מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו
וה׳ הפגיע בו את עון כלנו׃ נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל
וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו׃ מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח
כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו
על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ וה׳ חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה׳ בידו יצלח׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו
יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונותם הוא יסבל׃ לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים
יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא
ולפושעים יפגיע׃ רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חילה כי רבים בני שוממה
מבני בעולה אמר ה׳׃ הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי
מיתרים והיתדות הנצחי׃ כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃
אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת
אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ כי בעליך עשיך ה׳ צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא׃ כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך וכאשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני
רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך ה׳׃ כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר
מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
וחסדי ממך לא ימוש ובריח שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה׳׃ עניה סוערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ באבנים פוכיך וייסדתיך בספירים׃ ושמתי כדכד שמותיך
ושעריך לאבני אקלח וכל גבולך לאבני חפץ׃ וכל בניך למודי ה׳ ורב שלום בניך׃
בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃ הן גור יגור
אין ממני כל הגר אתך אליך יפול׃ הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים ויוצא כלי למעשהו
ואנכי ברא משחית לחבל׃ כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט
תרשיעי זאת נחלת עבדי ה׳ וצדקתם מאתי נאם ה׳׃ הוי כל צמא לכו למים
ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃
למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמוע שמעו אלי ואכלו טוב
ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דויד הנאמנים׃ הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא
וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען ה׳ אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃ דרשו ה׳ בהמצאו
קראוהו בהיותו קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל ה׳ וירחמהו
ואל אלהינו כי הרבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם ה׳׃
כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד
הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה
את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד
יעלה הדס והיה לה׳ לשם לאות עולם לא יכרת׃ כה אמר ה׳ שמרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה
שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל ה׳ לאמר
הבדל יבדילני ה׳ מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר ה׳
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי להם
בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃
ובני הנכר הנלוים על ה׳ לשרתו ולאהבה את שם ה׳ להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים׃ נאם אדני ה׳ מקבץ נדחי ישראל
עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ כל חיתו שדי באו כל חיתו ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃ והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכו פנו איש לבצעו מקצהו׃ לכו אקחה יין ונסבאה
שכר והיה כיום הזה גדל מאד יתר׃ צדיק אבד ואין איש ואנשי חסד נאספים
בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃
ואתם בני עוננה זרע מנאף ותזנה תתעמרו על מי על מי תרחיבו פה על מי תשלחו לשון
הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי פלג לך שפכת נסך
העלית מנחה העל אלה אנחם׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃
ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכב ראית יד׃ ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך
למרחוק ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת
על כן לא חלית׃ ואת מי חששת ותיראי כי כזבת ואתי לא זכרת ולא שמת על לבך
הלא אני החשיתי ומעולם ואתי לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם ישא רוח הבל יקח כי חוסה בי ינחל ארץ
וירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי׃ עון בצעו קצפתיו ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃ בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפש וטיט׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צום חפצכם ונגש כל עציבכם׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע בקול שחכם׃
הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון לה׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה
ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד ה׳ יאספך׃ אז תקרא וה׳ יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך ה׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור
תקומם וקרא לך גודר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה׳ מכובד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר׃ אז תתענג על ה׳ והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי ה׳ דבר׃ הן לא קצרה יד ה׳ מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃ כי אם עונותיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה עולה לשון אתכם תהגה׃ אין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו׃ ועתה ה׳ אבינו אתה
אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל תקצף ה׳ עד מאד ולעד אל תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו׃ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃
בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
העל אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענינו עד מאד׃ דרשתי לא נמצאתי בקשוני לא מצאוני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃ נלוה נלוה על ה׳ לאהבה את שם ה׳ להיות לו לעבדים
כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים׃ נאם אדני ה׳ מקבץ נדחי ישראל
עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ כל חיתו שדי באו כל חיתו ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃ והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכו פנו איש לבצעו מקצהו׃ לכו אקחה יין ונסבאה
שכר והיה כיום הזה גדל מאד יתר׃ צדיק אבד ואין איש ואנשי חסד נאספים
בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃
ואתם בני עוננה זרע מנאף ותזנה תתעמרו על מי על מי תרחיבו פה על מי תשלחו לשון
הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי פלג לך שפכת נסך
העלית מנחה העל אלה אנחם׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃
ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכב ראית יד׃ ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך
למרחוק ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת
על כן לא חלית׃ ואת מי חששת ותיראי כי כזבת ואתי לא זכרת ולא שמת על לבך
הלא אני החשיתי ומעולם ואתי לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם ישא רוח הבל יקח כי חוסה בי ינחל ארץ
וירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי׃ עון בצעו קצפתיו ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃ בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפש וטיט׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צום חפצכם ונגש כל עציבכם׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע בקול שחכם׃
הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון לה׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה
ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד ה׳ יאספך׃ אז תקרא וה׳ יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך ה׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור
תקומם וקרא לך גודר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה׳ מכובד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר׃ אז תתענג על ה׳ והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי ה׳ דבר׃ הן לא קצרה יד ה׳ מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃ כי אם עונותיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה עולה לשון אתכם תהגה׃ אין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו׃ ועתה ה׳ אבינו אתה
אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל תקצף ה׳ עד מאד ולעד אל תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו׃ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃
בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
העל אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענינו עד מאד׃ דרשתי לא נמצאתי בקשוני לא מצאוני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃

ACADEMY OF HEBREW

נלוה נלוה על ה׳ לאהבה את שם ה׳ להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי
יקרא לכל העמים׃ נאם אדני ה׳ מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ כל חיתו שדי באו
כל חיתו ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכו פנו איש לבצעו מקצהו׃
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל מאד יתר׃ צדיק אבד ואין איש ואנשי חסד נאספים
בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃
ואתם בני עוננה זרע מנאף ותזנה תתעמרו על מי על מי תרחיבו פה על מי תשלחו לשון
הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי פלג לך שפכת נסך
העלית מנחה העל אלה אנחם׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃
ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכב ראית יד׃ ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך
למרחוק ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת
על כן לא חלית׃ ואת מי חששת ותיראי כי כזבת ואתי לא זכרת ולא שמת על לבך
הלא אני החשיתי ומעולם ואתי לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם ישא רוח הבל יקח כי חוסה בי ינחל ארץ
וירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי׃ עון בצעו קצפתיו ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃ בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפש וטיט׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צום חפצכם ונגש כל עציבכם׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע בקול שחכם׃
הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון לה׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה
ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית
כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד ה׳ יאספך׃ אז תקרא וה׳ יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך ה׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור
תקומם וקרא לך גודר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה׳ מכובד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר׃ אז תתענג על ה׳ והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי ה׳ דבר׃ הן לא קצרה יד ה׳ מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃ כי אם עונותיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה עולה לשון אתכם תהגה׃ אין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו׃ ועתה ה׳ אבינו אתה
אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל תקצף ה׳ עד מאד ולעד אל תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו׃ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃
בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
העל אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענינו עד מאד׃ דרשתי לא נמצאתי בקשוני לא מצאוני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃

וְהָיָה כִּי יָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃

וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַּטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃

וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ׃

וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃

וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃

וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ׃

וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים׃

וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃

כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃

וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃

לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃

הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֹתָם בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃

אֶת יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃

וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתָיו׃

וְלָתֵת אֶתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתִהְלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃

176 1-6.

אין עוד כוחו של אדם לו,
אבד כוחו ועבוד כוחו,
כוח כיבוש ושפע פעולה,
כוח שלא יכבה כוחו,
כוח לעבוד ושאבד כוחו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ACADEMIA
NAZIONALE
DEI LINCEI

GIT

ופא חולה המטיח דברים כלפי מות

מות כפוי טובה בעיני אתה
מה מצאה עברתך בי פשע
היום להכות בי באגרוף רשע
ולרוב חסדי איך גמול זה תתה ?

מהעשרה כי תמול המתה
לך בעבורי נמסרו התשע
כל דורשים לי רחקו מישע
מאז אשר רופא אהי עד עתה ,

אך יד חרונך היתה בי יען
זרע אנשים עוד מעט כליתי
כמעט ואין בא שערי צלמות ,

או בעבור קנאתך ולמען
השם אשר לי בזמן קניתי
כי לי ולא לך יקראו המות ,,

NYÁRÁDI KÖNYVTÁRA

א
רחם צור על מנרך כי הצר ארחה נדר.
ושלח נין דוד עבדך, הכה צור יכלה קדר,
הטה לה נא נא אזניך האזינה, לבה הכינה אליך תעטר.
ופתח לה נא נא עיניך תיר אנא. לה נין נא נא נא
הבא כי תעהר: שורה כי סוד יחודך בין העמים
לא נאדר: שורה:
ב
הקיצה מנומתך, צוקתה צור אל נהדר,
כי קצה על אדמתך, צמח בה קון גם דרדר,
הטה לה נא נא וגו: עד לא נאדר:
ג
הבער נא אש קנאתך, איש ממנו לא נסתר,
הראה לנו עוז ידך, כי את האומה קדר.
הטה לה נא נא וגו: עד כי תעהר:
ד
קומה ונקום נקמתך, כי אז תלבש הוד הדר: קומה וגו:
חכמי עשו אמרותך, איש אל טובתו פתר.
ולהשפיל כאן מרעיתך, איש מהם לא נעדר,
הטה לה נא נא וגו: עד כי תעהר:
ה
בזכות איש על מצותך, את הצפור לא בתר: בזכות וגו:
זרע עמלך צריך, הסר מנו הוד הדר.
ובמקדש המן עריך, נתלה על קון גם דרדר.
הטה לה נא נא וגו: עד כי תעהר.
הראה לנו עוז ידיך, כי אז תלבש הוד הדר: הראה וגו:

[illegible]

אבל אולי יש את שהוא כ"ל, כמו שהוא בכתב יד ל"ג ב
אחרת כמו את שהוא בשם ואחרת ? שהוא אחר כמו כתיב
כתיב
לא את יהיו את שהוא כמו שהוא כ"ג כ"ו
בקטנה כמו את אבל בכתב כמו כתיב
ב
דבר
ואם כתיב בכתב כמו כתיב
ובשם ואחרת כתיב בכתב
ב כ"ו כמו כתיב אחר ואחרת
כתיב כמו שהוא כתיב
ב

189

קטן בְּבֵית הַחַיִּים וְאֶל קוֹסִילְיוֹ וְכוּ׳:
תַּרְגּוֹם בְּבוּרוֹס הִיא רַבְּרַבְתָּא
כָּל מִתְעַבְּדוֹת לְבוּ מַצְרִי יִתְּתֵי
גַּם רַחַב מָרָן בְּבֵל הָקִ׳ טַ׳
רוּחוֹ גְּדוֹל דְּעָה בְּמוּפְלָח מְנֹס? וְכוּ׳:
רוּחוֹת בְּכִנְפֵיהֶם הֵלַךְ יִפְרְעוּ?
תִּבְמְעוֹק בְּתֵיוָן קִרְיָתִי לְבְבוּ רְבוּ?
ה׳ בְּלִבְבוֹ. מְנֹס וְלֵב אֲמָנִים
כָּל רַז וְכָל מְעַלְּמָא תְּקוֹר מִלָּה הֵלַךְ וְכוּ׳:
כָּל עֵת וְכָל זְעָה יְחוֹה רְעֵהוּ
רְחֵק בּוֹרֵךְ בְּרָה כָּל מְגָרְעֵהוּ
מִי מְנַצְּלָנוֹס בְּלַעְרוֹ בֶּן פְּלֵט
צֶדֶק בְּקָהָל רַב הַלֵּל שְׁמֵיעוֹ וְכוּ׳:
שְׂרוּתִי וְתַעֲבוּתִי בְּלֵב אֲמֵת
קְרוּיָה לְיוֹפִי כָּל בְּגֵל פּוֹעֵת
יוֹם יוֹם אַשְׁקִיוֹן מְהֻלָּל בְּיִשְׂרָ
כִּיכָר הָבוּעָה בּוֹ בְּרֹב תַּפְאֶרֶת וְכוּ׳:
מְתְעַתְּבוּת עַצְמוֹ עֲקוֹס נְתִיקוֹ
גִּזְעוֹ וְגַם אַרְצוֹ עֲקוֹס הוֹפְקוֹ
חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ בְּתוֹרַת נְבִחֵרֶת
רַבָּה וְכֵן פְּרוֹנֵן בְּהוֹד וְיִקַר וְכוּ׳:
לְיָלָה וְיוֹמָם מִתְעַבְּדוֹת פְּלָנוֹס
לְבוֹ בְּלֵב מְרִיבָה בְּחֹב יְרוֹס
כֵּן לִיצֵּק יְקַר נְבוֹן עֲבֵי מְרָן חֵקֶר
עִוְעָתָם מְבוּנָה בְּיִרְבְּתִיס וְלֵוִי
גַּם מְנוּקְבֵי מְרָן לְתַאֲר נִתְבְּלוֹ
לֵיהּ עֲבֵאר רוֹס לְתַאֲר נִגְבְּהוֹ
הַבֵּט לְתַנּוּעַ כְּזֶה גְּדוֹל הָעֵרֶךְ
מְלֵנוֹ כְּעֵלְיוֹן יִפְרְעוּ כָּל בֶּרֶךְ וְכוּ׳:

וְהִבְרִיךְ בְּיִד מְצַחֵק הַבְּרִיוֹת וְיִתֵּן בְּ תְּנוּעוֹ וְיִתֵּן וּבְ עֲבוֹדוֹת
מְתְחַיֵּל מִגְּדוֹלִים פֶּלֶס עַיִן וְהַבְּלוּתִיס הִנֵּה בְּמְצַחֵק וּבְמְצוּרָה
מְקוֹרוֹ עַל רַבְּרַבְתָּא בְּעֵל בְּלִיבְּתָא וְנוֹלֵס ב׳ לְחֵי יִרְחֵס

אֲמִירָה נְעִימָה, כְּתִיבָה יְהִיבָה
לְאַחַת אֲהוּבָה, אֱמוּנַת אֱמוּנִים.

תְּשׁוּעַת מְלָכִים, וְשַׁלְוַת נְסִיכִים,
הֲדוּרַת עֲטָרוֹת, וְכִתְרֵי כְתָרִים;

בְּרָכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן, לְחָכָם וְנָבוֹן,
וְחֵן לָּה וְחֶמְלָה, לְגָרֵשׁ מְדַנִּים;

שְׁלֵימָה תְּמִימָה, וּמֵאַז קְדוּמָה,
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת, וְלִפְנֵי מְאוֹרִים;

גְּדוֹלָה לְגָדוֹל, וּמָעוֹז וּמִגְדּוֹל,
וְחָכְמַת חֲכָמִים, וּבִינַת נְבוֹנִים;

רְאוּיָה לְקוֹנָה, לְאָב רָם לְמִקְנָה
וּמִפִּיו נְתוּנָה, לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים;

יְהִי נָא רְצוֹן יי, לְכוֹנֵן אֲרִי יי,
לְהָשִׁיב לְצָרָיו, נְקָמוֹת בְּכִלְיוֹן,
וְחָכְמוֹת סְתוּמוֹת, בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת,
יְגַלֶּה לְעָמוֹ, בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן;

191

אִמְרָה נְעִימָה, פְּתִיבָה יְהִיבָה
לְאַחַת אַהוּבָה, אֲמוּנַת אֱמוּנִים

תְּשׁוּעַת מְלָכִים, וְשַׁלְוַת נְסִיכִים
הַדּוּרַת עֲטָרוֹת, וְכִתְרֵי כְתָרִים

בְּרָכוֹת בְּחִשְׁבּוֹן, לֶחֶכֶם וְנָבוֹן
וְחִזְלָה וְחִמְלָה, לְגָרֵשׁ מְדָנִים

שְׁלֵמָה תְּמִימָה, וּמֵאַן קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְּבָעוֹת, וְלִפְנֵי מְאוֹרִים

גְּדוֹלָה לְמִגְדּוֹל, וּמָעוֹז וּמִגְדָּל
וְחָכְמַת חֲכָמִים, וּבִינַת נְבוֹנִים

רְאוּיָה לְקוֹנָהּ, לְאָב דָּם לְמִקְנָהּ
וּמְפִיו נְתוּנָה, לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים

יְהִי נָא רְצוֹן, לְכוֹנֵן אֲרִיָּה
לְהָשִׁיב לְצָרֶיהָ, נְקָמוֹת בְּכֻלָּיוֹן
וְחָכְמוֹת חְתוּמוֹת, בְּדָתוֹ חְתוּמוֹת
יְגֻלָּה לְעַמּוֹן בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן

AKADÉMIA KÖNYVTÁR TÁRA

אֲמִירָה נְעִימָה, כְּתִיבָה יְהִיבָה,
לְאַחַת אֲהוּבָה, אֱמוּנַת אֱמוּנִים;

תְּשׁוּעַת מְלָכִים, וְשַׁלְוַת נְסִיכִים,
הֲדוּרַת עֲטָרוֹת, וְכִתְרֵי כְתָרִים;

בְּרָכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן, לְחָכָם וְנָבוֹן,
וְחֵן לָה וְחֶמְלָה, לְגָרֵשׁ מְדָנִים;

שְׁלֵימָה תְּמִימָה, וּמֵאַז קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת, וְלִפְנֵי מְאוֹרִים;

גְּדוֹלָה לְגָדוֹל, וּמָעוֹז וּמִגְדּוֹל
וְחָכְמַת חֲכָמִים, וּבִינַת נְבוֹנִים;

רְאוּיָה לְקוֹנָה, לְאָב רָם וּמִקְנָה
וּמִפִּיו נְתוּנָה, לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים;

יְהִי נָא רָצוֹן אֵ, לְכוֹנֵן אֲרִיאֵ,
לְהָשִׁיב לְצָרָיו, נְקָמוֹת בְּכִלְיוֹן,
וְחָכְמוֹת סְתוּמוֹת, בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת,
יְגַלֶּה לְעַמּוֹ, בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן;

אַמִּירָה נְעִימָה, כְּתִיבַת יְהִיבָה
לְאַחַת אַהוּבָה, אֱמוּנַת אֱמוּנִים.

תְּשׁוּעַת מְלָכִים, וְשַׁלְוַת נְסִיכִים
הַדּוּרַת עֲטָרוֹת, וּכְתָרֵי כְתָרִים.

בְּרָכוֹת בְּחֹשֶׁן, לְחָכָם וְנָבוֹן
וְחֵן לָהּ וְחֶמְלָה, לְגָרֵשׁ מְדָנִים.

שְׁלֵמָה תְּמִימָה, וּמֵאֵן קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת, וְלִפְנֵי מְאוֹרִים.

גְּדוֹלָה לְגָדוֹל, וּמָעוֹז וּמְגֻדּוֹל
וְחָכְמַת חֲכָמִים, וּבִינַת נְבוֹנִים.

רְאוּיָה לְקוֹנָהּ, לְאָב רָם לְמִקְנָהּ
וּמִפִּיו נְתוּנָהּ, לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים.

יְהִי נָא רְצוֹן יָ, לְכוֹנֵן אֲרִיכָ,
לָהּ שִׁיב לְצָרֶיהָ, נְקָמוֹת בְּכֻלִּין.
וְחָכְמוֹת תְּתוּמוֹת, בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת
יַגְלֶה לְעַמּוֹ, בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן.

1914

אֲמִירָה נְעִימָה כְּתִיבָה יְהִיבָה
לְאַחַת אֲהוּבָה אֱמוּנַת אֱמוּנִים׃

תְּשׁוּעַת מְלָכִים וְשַׁלְוַת נְסִיכִים
הֲדוּרַת עֲטָרוֹת וְכִתְרֵי כְתָרִים׃

בְּרָכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן לֶחָכָם וְנָבוֹן
וְחֵזְלָה וְחֶמְלָה לְגָרֵשׁ מְדַנִּים׃

שְׁלֵמָה תְּמִימָה וּמֵאַן קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת וְלִפְנֵי מְאוֹרִים׃

גְּדוֹלָה לְמִגְדּוֹל וּמָעוֹז וּמִגְדּוֹל
וְחָכְמַת חֲכָמִים וּבִינַת נְבוֹנִים׃

רְאוּיָה לְקוֹנָה לְאַב רָם לְמִקְנָה
וּמִפִּיו נְתוּנָה לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים׃

יְהִינָא רְצוֹן אֵ׳ לְכוֹנֵן אֲרִיאֵ׳
לְהָשִׁיב לְצָרָיו נְקָמוֹת בְּכִלְיוֹן
וְחָכְמוֹת סְתוּמוֹת בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת
יְגַלֶּה לְעַמּוֹ בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן
׃

אֲמִירָה נְעִימָה כְּתִיבָה יְהִיבָה
לְאַחַת אֲהוּבָה אֱמוּנַת אֱמוּנִים

תְּשׁוּעַת מְלָכִים וְשַׁלְוַת נְסִיכִים
הַדּוּרַת עֲטָרוֹת וְכִתְרֵי כְתָרִים׃

בְּרָכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן לֶחָכָם וְנָבוֹן
וְחֵן לָה וְחֶמְלָה לְגָרֵשׁ מְתָנִים׃

שְׁלֵמָה תְּמִימָה, וּמֵאַז קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת וְלִפְנֵי מְאוֹרִים׃

גְּדוֹלָה לְמִגְדּוֹל, וּמָעוֹז וּמִגְדּוֹל
וְחָכְמַת חֲכָמִים, וּבִינַת נְבוֹנִים׃

רְאוּיָה לְקוֹנָה, לְאָב רַם לְמִקְנָה
וּמִפִּיו נְתוּנָה, לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים׃

יְהִינָא רְצוֹן ׳ לְכוֹנֵן אֲרִיצֵל
לְהָשִׁיב לְצָרָיו, נְקָמוֹת בְּכִלְיוֹן
וְחָכְמוֹת מְתוּמוֹת, בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת
יְגַלֶּה לְעַמּוֹ, בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן׃

196

אֲמִירָה נְעִימָה כְּתִיבָה יְהִיבָה
לְאַחַת אֲהוּבָה אֱמוּנַת אֱמוּנִים ׀

תְּשׁוּעַת מְלָכִים וְשַׁלְוַת נְסִיכִים
הֲדוּרַת עֲטָרוֹת וְכִתְרֵי כְתָרִים ׀

בְּרָכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן לֶחָכָם וְנָבוֹן
וְחֵן לָה וְחֶמְלָה לְגָרֵשׁ מְדַנִּים ׀

שְׁלֵמָה תְּמִימָה וּמֵאַן קְדוּמָה
וְלִפְנֵי גְבָעוֹת וְלִפְנֵי מְאוֹרִים ׀

M. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

גְּדוֹלָה לְמִגְדּוֹל וּמָעוֹז וּמִגְדּוֹל
וְחָכְמַת חֲכָמִים וּבִינַת נְבוֹנִים ׀

רְאוּיָה לְקוֹנָה לְאַב רָם לְמִקְנָה
וּמִפִּיו נְתוּנָה לְלֹא אִישׁ דְּבָרִים ׀

יְהִי נָא רְצוֹן יי לְכוֹנֵן אֲרִי יי
לְהָשִׁיב לְצָרָיו נְקָמוֹת בְּכִלְיוֹן
וְחָכְמוֹת סְתוּמוֹת בְּדָתוֹ חֲתוּמוֹת
יְגָלֶה לְעַמּוֹ בְּשׁוּבוֹ לְצִיּוֹן ׀

197

184

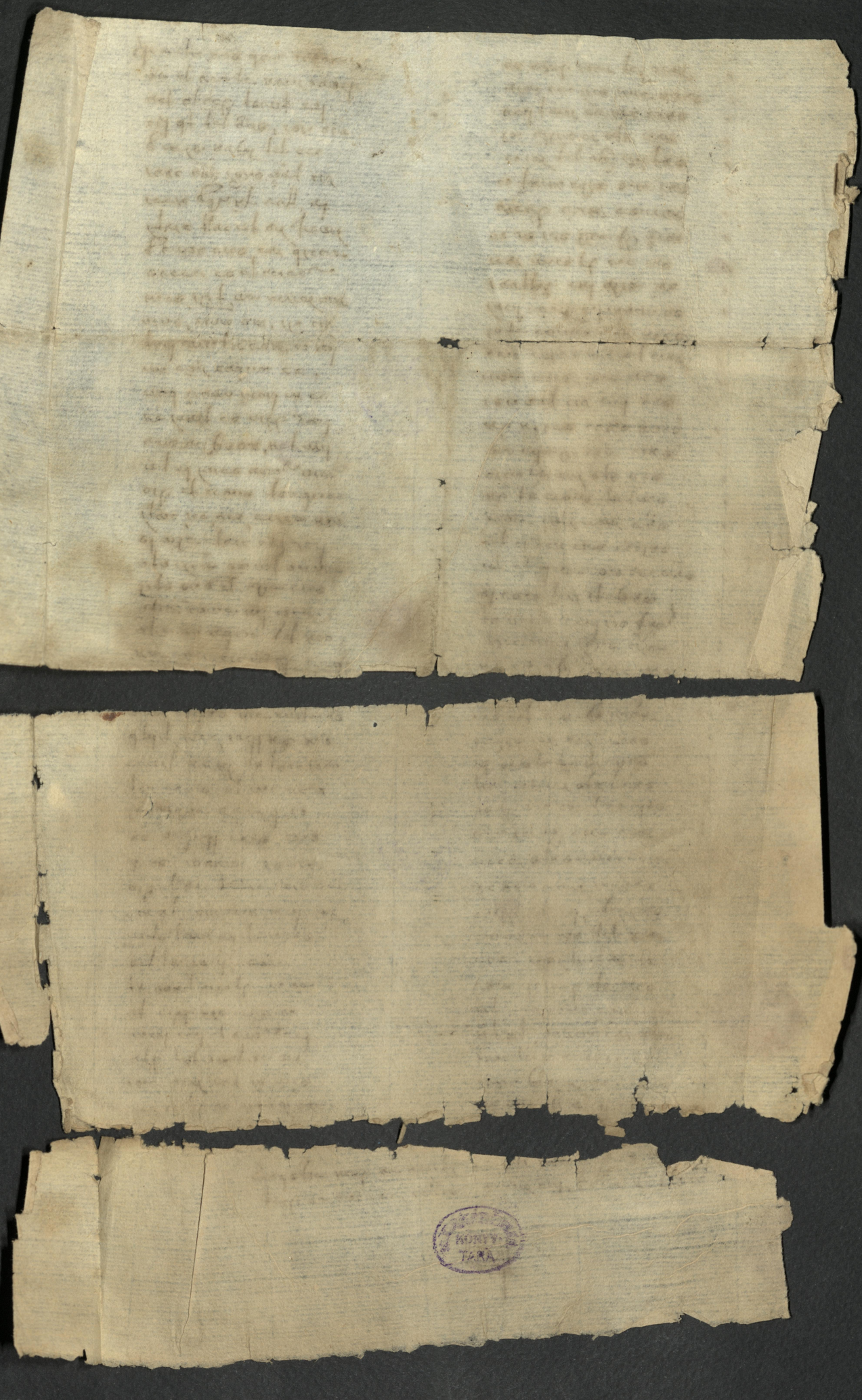

200

ARCHIVO GENERAL
PROVINCIAL
VARA

ⲡⲉ ⲙⲉ.ⲉ ⲁⲉⲉ.ϥ ϩⲉ.ⲙ ⲙⲉⲙⲉ ⲡⲉ. ⲛⲁⲓ.ⲉⲗ ϩⲙ ⲉⲧⲁⲓ.ⲟ ⲁⲉ ⲉⲉⲓⲉ
ϩⲉⲟⲓⲉ ⲉϩⲉ.ⲗ ⲓⲧⲁⲉ ϩⲉ.ⲓⲉ ⲉⲉϩⲡ ϩⲡⲉⲉⲗ ⲉϩ. ⲙⲉⲉⲙ ⲉⲉⲓⲉ
ⲁⲓ .ⲉⲓⲓ. ϩ.ⲗ ⲓⲙⲉⲉ ϩⲡϩⲓⲉ ⲡϩ ⲉⲁⲉ. ⲡⲉ.ⲟ ⲓϩⲡⲓⲃ ⲉⲉⲉⲓⲉ

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810